

בית הדין לעבודה השתכנע שמדובר במעסיק בעייתי, שמקים ומפרק חברות במטרה להתחמק מתשלום חובותיו כלפי העובדים ומשפחותיהם.

השופט דורי ספיבק מבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב קיבל את תביעתן של בנות משפחה של אדם שנפטר ממחלה קשה בזמן שהועסק בחברת אביזרי הרכב "אקס פייב רוולושיון" (שנמצאת כיום בפירוק), והורה לבעלי החברה לשלם להן מכיסו פיזויים בסך כ-414,000 שקל לאחר שהסתבר **כילא הפריש למנוח כספי פנסיה**.

התובעות הן רעייתו ושלוש בנותיו של העובד, שהועסק בחברה עד לפטירתו ב-2012. במרכז תביעתן ניצבה הטענה שלפיה בעל החברה-הנתבעת ומנהלה בתקופת עבודתו של המנוח, חייב לפצות אותן על נזקים שנגרמו להן משום שהוא לא ביטח אותן בביטוח פנסיוני.

השופטת אורנית אגסי (שבפניה התקיים דיון ראשוני בשנת 2015 לאחר הגשת התביעה), החליטה לצרף כנתבעות נוספות את קרן הפנסיה של חברת הראל ואת סוכנות הביטוח "תוכניות מרפא", על מנת לברר את תפקודן בנוגע לביטוחו או אי ביטוחו של המנוח.

אך השופט ספיבק החליט בסופו של דבר לדחות את התביעה נגד נתבעות אלה, בין היתר משום שהשתכנע כי סוכנת הביטוח לא התרשלה ולא נפל פגם בהתנהלותה. זאת, לנוכח עדותה שלפיה פנתה למעסיק פעם אחר פעם בבקשה לחתום על המסמכים הרלוונטיים.

ומכאן לסכסוך שבין התובעות למעסיק הנתבע. טענת ההגנה המרכזית של הנתבע הייתה כי המנוח הוא שביקש לא לעשות לו ביטוח. השופט ספיבק הבהיר כי טענה זו נדחתה בבתי המשפט כבר לפני עשרות שנים, תוך שנקבע **כיהחובה להפריש כספים לקרן פנסיה היא מוחלטת, ואינה מותנית בהסכמת העובד**.

השופט הבהיר כי לפי צו ההרחבה לפנסיה חובה, מעסיק חייב לערוך ביטוח פנסיוני אחרי שישה חודשי העסקה, ועליו להבהיר להבהיר לעובדיו שאסור לו להמשיך להעסיק אותם ללא ביטוח.

"כל זאת לא קרה במקרה שלפנינו, ולמעשה להיפך, אין בתיק כל אינדיקציה לפעולות משמעותיות שאותן נקט המעסיק באותה שנה על מנת להביא לתיקון המחדל", הוסיף.

בנוסף, השופט הצביע על כך שמפסקי דין נוספים נגד החברה והבעלים התברר כי מדובר בחברה שנמנעה באופן שיטתי מלבטח את עובדיה בביטוחים פנסיוניים.

לקח סיכוי בלתי סביר

שאלה נוספת הייתה האם יש לחייב את הנתבע אישית בחובותיה של החברה. השופט ספיבק הבהיר כי "אי העברת ניכויי עובד לקרן הפנסיה אליה היו מיועדים, תוך פגיעה בכיסוי הביטוחי של העובד, הינה ככל עילה מספקת להרמת מסך".

לגופו של עניין, השופט ספיבק הגיע למסקנה שהנתבע נטל סיכוי בלתי סביר ביחס לעובדי החברה. מסקנה זו נבעה בין השאר מכך שהחברה נמצאת בהליכי פירוק משנת 2016, ומאז הנתבע הקים חברות אחרות שעוסקות באותו תחום.

בהקשר זה השופט ציין כי הוא משוכנע כי הנתבע נוהג להקים ולפרק חברות "במטרה להתחמק מתשלום חובותיו כלפי עובדים שונים ושאיניהם במהלך השנים". בסיכומו של דבר נקבע כי בשלב זה הנתבע ישלם לתובעות 414,176 שקל, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 שקל. מדובר בסכום המינימאלי שאין ספק שמגיע להן והשופט מינה בנוסף אקטואר שיבחן אם יש מקום לפיצוי נוסף.

למעבר אל פסק הדין סע"ש 15883-05-14

ב"כ התובעות: עו"ד חנן גאווין

ב"כ הנתבעים 1-2: עו"ד רז מסורי

ב"כ הנתבעים 3-4: עו"ד טליה יונתן-דגן, עו"ד אורית גולדנר

מאת: עו"ד ליאור לביא העוסק בדיני עבודה

הכותב לא ייצג בתיק.

באדיבות אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

www.psaksin.co.il

**משרד עו"ד
אופק אלדד**

[הפתרון המושלם לחובת הדיווח והתשלום הפנסיוני.](#)